

arbejde nok med disse sager til hele 1949—50 og eventuelt nogle måneder ind i 1950—51. Da de resterende sager gennemgående angår knap så store beløb som de allerede afsluttede, må det forventes, at provenuet for 1949—50 bliver noget mindre end for de foregående år, men man kan dog regne med, at der ialt vil indkomme ca. 25 mill. kr.

Da det beror på i denne sammenhæng ret tilfældige omstændigheder, om en sag hidrørende fra formueopgørelsen af 1945 afsluttes før eller efter 1. april 1949, synes det naturligt at lade de samme håndlæggelsesregler gælde i begge tilfælde.

Dette medfører imidlertid på ingen måde, at man skulle være afskåret fra så småt at *påbegynde en frigivelse af de båndlagte midler allerede pr. 1. april 1949*, der i den bekendtgørelse, jeg før nævnte, er fastsat som den tidligste frist, og det er ikke regeringens hensigt at udskyde denne frist. Hovedreglerne for, efter hvilke retningslinier frigivelse skal finde sted, er allerede angivet i bekendtgørelsen, og jeg kan tilføje, at det er min hensigt i nær fremtid at søge forhandling med de kommunale organisationer med henblik på fastsættelse af nærmere enkeltheder, således at frigivelsen kan påbegyndes til april“.

Lovforslaget mødte på rigsdagen kun modstand fra kommunistisk side, idet retsforbundet hverken ønskede at stemme for eller imod.

På foranledning af forskellige udtalelser, som blev fremsat ved sagens 1. behandling i folketinget, fremhævede *indenrigsministeren*, at lovforslagets gennemførelse ingenlunde forhindrede, „at der i de tilfælde, hvor der fra kommunerne fremkommer velbegrundede ønsker om frigivelse af deres båndlagte midler, kan påbegyndes en sådan frigivelse. Det er min tanke at tillade, at de båndlagte midler kan anvendes til sådanne anlægsvirksomheder, som tilsynsmyndighederne ellers ville tillade gennemført ved optagelse af lån — netop til sådanne formål, som det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen var inde på: til bygning af skoler, aldersrenteboliger og andre bygninger, som skal anvendes til sociale formål.

Jeg vil også gerne understrege de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Aksel Møller fremsatte om, at frigivelse ikke bør medføre, at der iværksættes anlægsarbejder i videre omfang end strengt nødvendigt. Det er min hensigt, forinden vi i indenrigsministeriet giver os til at udarbejde regler om frigivelse, at tage en forhandling med de kommunale organisationer, hvorunder vi kan drøfte, hvilke formål midlerne bør anvendes til.

Jeg har forstået på de ærede ordførere, at der egentlig ikke er uenighed om, at disse midler ikke bør anvendes i